

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

2. Antiochenum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

rici, qui deliquit, quàm punire delictum, dissipando eius famam. *Plus enim nocet exemplum delinquendi, quod ex delicto reuelato per punitionem præbetur, quàm condonatio delicti secreti præteriti facta pœnitenti.*

De Concilio Antiocheno.

Nno 341 vel vt alij 344. vel 345. anno V. Constantij Imperatoris congregatum est Concilium Antiochenum, quod iuxta opinionem Arianorum, secundum Generale est, sed decipiuntur, cum sit reprobatum. In hoc Concilio Eusebiani Ariani Athanasium deposuerunt, & Gregorium Cappadocem substituerunt peregrinum, & externum hominem, neque A-

lex.

Anno
341.

40 DE CONCILIO

*Arianorū
Legati de
calumniā
cōuicti ad
Concilium
prouocant.*

*Occasione
Enceniorū
Episcoporum
Antiochie
congregati*

*Quot E-
piscopi, &
quales An-
tiocheno Cō-
cilio inter-
fuerint.*

alexandria baptizatum, neque plebi cognitum, neque à Presbyteris postulatum, vt conquestus est Iulius Papa. Res sic se habuit. Cum Iulius Pontifex anno Christi 340. Concilium, quod Arianorum Legati per Alexandrinæ Synodi deputatos conuicti, ad causam Athanasij ab exilio reuocati latius discutiendam, Romæ indici, ac celebrari petierant, indixisset, eosque ad præfinitum terminum citasset iamque Athanasius ultra annum eorum aduētum præstolatus fuisset, vt honesto prætextu indictum Romę conuentum subterfugerent; auctore Constantio procurarent, vt Antiochiæ nobilissimi illius templi, quod à Constantino Magno incæptum; quodque sub Constantio postmodum absolutum, præ sui excellentia Dominicum aureum appellatum

ANTIOCHENO. 41

latum fuit, encænna, & dedi-
catio celebraretur. Callidum
Imperatoris inuētum placuit.
Conuocantur à Constantio
per literas Episcopi nonagin-
ta, teste Athanasio. lib. de Sy-
nod. Ex his triginta sex Aria-
ni erant; verùm quam occul-
tam in pectore gerebant hæ-
resim, ac fraudem, mirificè
admodum tegebant. Ne ete-
nim viderentur non Catholici
huius Conuentus principio,
Arianum nomen publicis scri-
ptis auersati sunt, atque ex-
trinsecus insignes sese fidei, ac
morum vindices iactitarunt,
eo ipso quod Eustathium ob
adulterium, & impij Sa-
bellij hæresim condemnatum,
Episcopum deposuissent.
Mirum igitur videri non de-
bet; quod cum Arianis Catho-
lici conuenerint, simulque in
vno, eodèq. Concil. cōsederint.

Peracta igitur Templi de-
dica-

*Ariani se
Arianos es-
se negant.*

Acta Cœc.

dicati celebritate, in eodem
 Episcoporum conuentu causa
 Athanasij in iudicium dedu-
 cta est: post repetitas eas ca-
 lumnias, quæ in Tyrio Con-
 uentu propositæ, ac refutatæ
 fuerant, accusatur, quod con-
 tra Canones ab exilio reuoca-
 tus, & pristinae Alexandrinæ
 Ecclesiæ restitutus sit: nam
 Episcopatu amotum non ali-
 ter, quam per Concilium re-
 stitui oportere, aiebant: hoc
 modo cum Athanasius restitu-
 tus non fuisset, Eusebianorum
 calculo dumtaxat diiudicatus
 est, eum iustè depositum à Se-
 de Alexandrina, cui non legiti-
 mè restitutus esset, deturban-
 dum, aliumque in eius locum
 subrogandum esse. Huic de-
 creto, quantumuis Episcopi
 Catholici maioris numeri vo-
 to suo contradicerent, Con-
 stantij tamen Imperatoris nu-
 tu, fauore, ac voluntate, illud
 ser-

*Athana-
 sius Sede
 Alexandri-
 na deponi-
 tur.*

fartum, testumque habitum est, quod Eusebiani numero pauciores constituerant. Post multa de subrogando in locum eius alio Episcopo, ex sententia Eusebij Nicomediensis olim, nunc Constantinopolitani, Euseb. Emis. *quę S. Hier. Arianae factionis signiferū appellat*, ad Sedem Ecclesię Alexandrinę capeffendam designatus est: nam putabat illum tum propter pię vitę institutionem, tum propter singularem in dicendo facultatem, animos Aegyptiorum à benevolentia, quę Athanasium complectebantur, facilè auocaturum. At vbi Episcopatum capeffere recusauit ratione secum inita, quod paratum in odium apud Alexandrinos incurreret, qui videre non poterant alterum in locum Athanasij subrogatum, Ecclesię Alexandria Episcopatus Gregorio

44 DE CONCILIO

*Gregorius
Athanasio
suffectus
quis, et
qualis.*

gorio tributus est; homini nimirum Ariano peregrino Capadoci, quem Philagrius, & Arsaccius præfecti, magna Catholicorum strage, anno Christi 342. introduxerunt: Sardicenis Concilij Patres deposuerunt: quem denique populus Alexandrinæ Ecclesiæ decimo mense post habitum Sardicense Concilium occiderunt.

*Eusebiani
nouam fidei
formulam odant
quam Catholici
reijciunt.*

In hoc eodem Concilio Eusebiani nouam fidei formulam cæteris prolixiorē ediderunt, qua se ab Ariano contagio procul abhorrere significarent: cum tamen suis uerborum inuolucris, omisso *Consubstantialitatis* nomine, eo se maximè infectos probarent; quam propterea Occidentales Episcopi fidei, imò perfidiæ formulā reiecerunt; in primis uerò Iulius Romanus Pontifex, Athanasius, lib.

2. de

ANTIOCHENA. 45

2. de Synod. cap. 20. Socr. lib.
2. cap. 15.

Gratianus male hanc Synodum inter Concilia à Catholicis habita recenset, dist. *Gratiani,*
16. cum ait. *Quinta est Antiochena;* Pro quo, sciendum, *et Carranza*
quod tam à Gratiano, quam *et lapsus.*
à Carranza in sua Summa confunditur Concilium hoc cum *Concilia*
alijs quibusdam ibidem celebratis: Septem enim fuerunt *Antiochena septem*
ibi habita Concilia.

Primum sub Principe Apostolorum, anno 57. Pamphilus enim Martyr (prout refert Turrianus, lib. 1. c. 27. aduers. Magdeburg.) testatur, Antiochia ab Apostolis ad sedandas controuersias illic exortas, habitam esse Synodum, atq. in ea editos fuisse Canones, in Bibliotheca Origenis postea repertos. Cuius etiam rei firmissimum testimonium dat Synodus Nicæna II. Act. 1. his
verbis

46 DE CONCILIO

verbis: *In Synodo Sanctorum Apostolorum, quæ apud Antiochiam congregata est, dicitur. Et ne ultra errent hi, qui salvi sunt, circa idola: sed pro eis imaginentur Dei virilem statuam Domini nostri Iesu Christi.* De qua Synodo meminit etiam Innocentius I. epist. 18. quæ habetur in 1. par. 1. tom. Concil. Colonix impressorum. pag. 617. col. 2. sub num. 1.

Secundum & tertium Concilium Antiochenum fuit contra Paulum Samosatenum tempore Dionysij Papæ, circa annum Domini 266. Vide Euseb. lib. 7. hist. c. 23. 24. 25. & 26.

Quartum fuit Arianorum tempore Iulij I. Pont. de quo hic loquimur. Quintum est Macedonianum, pro sua hæresi anno 347. tempore Liberij Papæ. Hieron. in Chron. Sextum est Catholicum Provin-

ANTIOCHENA. 47

uinciale Episcoporum 30. cuius Canones habentur in to. 1. Conciliorum. Videtur fuisse tempore Iouiniani, & Liberij, Vide Sozom. lib. 6. c. 4. Septimum est insertum Actioni 14. Concilij Chalcedonensis.

In hoc Concilio constitutæ sunt 25. regulæ, seu Canones, qui propterea quod ab Eusebianis instituti essent, ab antiquioribus reiecti fuerunt. *Canones huius Concilij ab Ecclesia reiecti &c.* Horum nonnulli antiqua fidei dogmata, fideiq; Nicænæ decreta confirmant: nonnulli vero, tanquam orthodoxæ fidei, & bonis moribus ab Ecclesia receptis contrarijs exploduntur. Vide Baron. anno 341. num. 29. 32. 34. & 37.

De

De Concilio Sardi-
censi.*Anno Do.*
376.

Nno Domini 376.
celebratum est Cō
cilium Sardicense
Episcoporum Oc-
cidentalium 300. Oriētalium
verò 76. tempore Constantij
Imperatoris, & Iulij Papæ I.
Res sic gesta est.

*Synodus
hæc à Pa-
pæ indicta.*

Iulius Pontifex Romanus
cum literis apud Episcopos
Orientis de rebus, propter
quas scripssisset, nihil profice-
ret, neque Arianos frequen-
tissime ad Romana Concilia
vocatos, ad comparendum in-
ducere possit, hanc vniuersa-
lem Synodum Sardicę cele-
brandam indixit: à qua ne A-
rianis Concilia detrectanti-
bus impunè abesse liceret, E-
piscopos quosdam ad Constan-
tem